

מטרות:

1. חיזוק תחושת התקווה והסולידריות החברתית ופיתוח חוסן חברתי בימים מורכבים אלה.
2. יצירת מרחב לשיח רגיש ומכיל לדיון על חשיבות עסקת שחרור החטופים למדינת ישראל.
3. העמקת ההבנה ביחס למחלוקת על עסקה זו ובמחירים הכרוכים בה.
4. פיתוח חשיבה ביקורתית בנוגע לקבלת החלטות לאומיות והשפעתן על החברה, תוך עידוד שיח מכבד ומכיל בין פרטים בעלי דעות שונות.

אחרי 470 ימים של לחימה אשר נפתחו בזוועות השבעה באוקטובר, אנו נמצאים בפתחם של ימים קשים ומטלטלים. השמחה וההתרגשות מהאפשרות לחזרתם של החטופות והחטופים מתערבבים בעצב, אובדן וכאב על כל אלו שעוד לא חוזרים, על חוסר הודאות בדבר מצבם של אלו שכלולים בעסקה ועל אלו שאיבדו את יקיריהם במערכה הנוכחית והם כבר לא ישובו.

העסקה המוצעת מעוררת דיון ציבורי נוקב. התומכים מדגישים את החובה המוסרית להשיב את החטופים, את הערך העליון של פדיון שבויים, ואת החשיבות של שמירה על האמון בין המדינה לאזרחיה ולחייליה. המתנגדים חוששים שהעסקה תחזק את החמאס, תסכן את ביטחון ישראל בטווח הארוך, ושחרור אסירים עלול להוביל לפיגועים נוספים. המחלוקת משקפת את המתח בין הערך העליון של חיי אדם לבין שיקולי ביטחון לאומיים.

מהלך השיעור:

1. **פתיחה** | נפתח בקטע מתוכנית של אופירה אסייג ולוינסון בו ריטה מקדישה את השיר 'מחכה' לעינב שבנה מתן חטוף בעזה. (**שקופית 2 במצגת**)

https://www.mako.co.il/tv-ofira_and_levinson/articles/Article-1fe795497357491026.htm

שאלו: (ניתן לקיים סבב קצר של שיתוף ריגשי לפני הדיון העקרוני)

- עינב צנקואקר, אחרי חודשים ארוכים של עמידה איתנה במאבק לשחרור בנה מתן וכלל החטופים, נמצאת בסערת רגשות בשידור חי, מה לדעתכם מרגישה / חושבת?
- מה המסר שריטה מנסה להעביר בשיר לדעתכם?
- למה לדעתכם עינב מובילה מאבק לשחרור חטופים גם בתוך הערפל שבו לא בטוחה מה יעלה בגורל בנה?

2. **אמרו:** 251 אזרחים וחיילים, בהם תינוקות, ילדים, נערות וקשישים נחטפו לרצועת עזה במהלך מתקפת הטרור הרצחנית בשבעה באוקטובר. הם הצטרפו לארבעת האזרחים והחיילים שנחטפו ע"י חמאס בעשור האחרון. עד כה הוחזרו בחיים 117 חטופים, 76 נרצחו ונהרגו, 41 מהגופות הושבו לקבורה בישראל - 97 עוד בשבי. (גופתו חולצה מעזה הלילה 19/10 שנים וחצי אחרי חטיפתו).

הציגו שקופית 3 את מתווה העסקה הנוכחית:

שאלו:

- מה לדעתכם המדינה צריכה לקחת בחשבון כשהיא שוקלת עסקה כזו?

- איך לדעתכם מקבלים את ההחלטה? מה צריכים להיות השיקולים?
- מה המשמעות של "אחריות הדדית" במצב כזה?
- איך יכולה החברה הישראלית לתמוך במשפחות החטופים והחטופות?

קראו מתוך דבריה של מירב לשם גונן, אמא של רומי: (שקופית 4 במצגת)

"כשנשאלה מירב לשם גונן, אמא של רומי שחטופה בעזה מה7 באוקטובר, אם יש בה יכולת להכיל את האנשים שמתנגדים לעסקה, היא אמרה שבוודאי, "אני לא חושבת שהם מתנגדים לחזרת החטופים". אך עוד סיפרה כי יש אמירות קיצון שאינה יכולה להתמודד איתן.

לדבריה, צריך לזכור שהמציאות שלנו מורכבת, "יש הרבה אנשים שיש להם אחריות על ציבור שלם שבאמת התשוקה שלהם זה שהחטופים יחזרו והם רוצים להתריע ולהגיד 'שימו לב, אנחנו רוצים גם את כולם, אנחנו רוצים שיהיה פה הסכם שיחזק את המקום הזה וגם יהיה הסכם שישמור על מדינת ישראל'. אני חושבת שזו לא התנגדות לעסקה כי אף אחד לא יודע את הפרטים. אנחנו מדברים ומדברים ואנחנו לא מכירים את פרטי הפרטים".

אני חושבת שהשיח המפלג בינינו הוא משהו שלא למדנו עדיין ואולי השיעור של 7 באוקטובר, שזה בדיוק מה שקרה לנו עד 7 באוקטובר. אולי סוף סוף אנחנו נצליח כעם ללמוד את השיעור שיש פה דברים שהם חשובים יותר ולהבין שאף אחד לא מחזיק את האמת בכיס שלו ולכן אין שום זכות לאף אחד לדבר אל השני כאל 'נאצים', 'עוכר ישראל', רגע אחד לנשום".

- מה חושבים על דבריה? מה לדעתכם אפשר ללמוד מאימהות החטופים והחללים על התמודדות עם מצבים מורכבים וכואבים מאוד. איך ניתן להימנע משיח מפלג? או איך שומרים על אחדות בתוך המחלוקת הקשה הזו?

3. **קראו** את השיר 'כל כך מעט צריך' שנכתב ע"י דוד גרוסמן (שקופית 5 במצגת) ושאלו:

- מה צריך כדי לשוב להיות?
- מה אנחנו צריכים? מה צריכה החברה הישראלית?
- האם תקווה היא רק של אדם או יכולה להיות תקווה למדינה?
- מה הייתם רוצים שנאחל/ שנקווה יחד? (אפשר לכתוב על פתק ולעשות פינה בחדר שתולים בה לחודש הקרוב, שנוכל להיזכר יחד לאורך הדרך.

שוב לא יהיה בית, כל כך מעט צריך כדי לא להיות.	הבית שיהיה. כל כך מעט נחוץ שבית יחידל, יתפורר, ישוב לעפר.	שיתקיים, ש'יד תגע בכתפו, ש'יאמרו לו, 'הנה אתה'.	כל כך מעט צריך/ דויד גרוסמן אלפי רגעים ופעולות, מעשים ומלים, משאלות, הזיות, טעויות אין סוף, פסוץ, גוף – כל כך הרבה נחוץ כדי לברא אדם אֶחָד – שיהיה,
כל כך חזק צריך לרצות, כל כך חזק צריך לרצות לחיות כדי לשוב כדי לשוב, להיות.	וארץ שהיתה מקום, לא תהיה עוד המקום שהיתה, ובית יחידל בה, ואדם ישוב לעפרה. כל כך מעט צריך שמקום	וכל כך קל שלא יהיה, שלא יהיה אותו אדם, ש'יחידל ואינו.	או מקום שהיה בית שוב אינו

סיכום:

"בואו רגע נאסוף את עצמנו והצורך לזכור שאנחנו עם אחד וכולנו כואבים בסופו של דבר ולהתמודד עם הדעות השונות וצריך לכבד אותן כי אלה זוויות ראייה שונות מתוך מציאות חיים שונה, מורכב, אין ספק", אמרה לשם גונן.

אנו לקראת חודש מאתגר, המהויות אותם העלנו במפגש זה יכריעו איך נעבור אותו כעם, כמדינה וכבני אדם. מי יתן ויפתח בליבנו צוהר לתקווה שתתן לנו כוחות לבנות כאן במדינה האהובה שלנו עתיד טוב יותר לכולנו.

שנדע בשורות טובות במהרה

כאן עבורכם/ן - מרכז הדרכה המעורר